

OMENA - VALKEA NALIF

Meurmanin & Collanin Suomen hedelmäpuut kirjan (1943, 168) mukaan 'Valkea Nalif' on levinnyt Pohjois-Venäjältä Pohjois-Eurooppaan ja Suomeen. Lajiketta on viljelty etenkin Itä- ja Pohjois-Suomessa. Se on ollut 1920-luvun lopussa yhdeksänneksi viljellyin omenapuu Suomessa ja tunnettu kauppahedelmä.

Hedelmien muoto on vaihteleva ja suipponeva. Pinta voi olla rupinen. Ohutta noin 2.5–3.5 cm pituista kantaa ympäröi harjuinen kantakuoppa. Omenan väri on valkeahkon vihertävä, kellertävä ja joskus valopuolelta punertava. Maku on kuulakka, viinihapan ja mehevä. Ohut ja kiiltävä kuori on säilytyksen jälkeen rasvainen. Voimakastuoksuinen hedelmä painaa keskimäärin 50–70g. Kypsät omenat varisevat ja hajoavat helposti, joten niitä on käsiteltävä varoen. Valkea ja pehmeä malto on mehukas, mutta ruskettuu säilytyksessä johtojänteiden ympäriltä.

Matala puu kasvaa hitaasti ja sen oksat riippuvat. Varhaiset kukat ovat halkaisijaltaan noin 5 cm, lautasmaisia ja valkeita. Runsasta satoa saadaan säännöllisesti elosyyskuussa, mutta sen laatu vaihtelee. Kypsät hedelmät säilyvät noin kuukauden ja puoliraakoina poimitut pidempään. Keskikokoiset ja suuret omenat eivät kestä vaihtelevaa säätä. Ne korkkiutuvat tai halkeilevat helposti.

Muumiotauti ja pisamauti ovat yleisiä. Laji sietää vaihtelevasti pohjoista ilmastoa. Se pärjää erityisesti savi- ja hiekkamaassa. 'Valkea Nalif' kasvaa myös Kupittaaan siirtolapuutarhan palstalla numero 4. 'Valkea Nalif'-lajike on pitkäaikaissäilytyksessä Kansallisesta omenapuiden kokoelmassa Lukessa.

Etusivun kuva Sanna Maula, Luke ja takasivu Sirkku Pihlman

